

INTERJÚ KESZÉG LÁSZLÓVAL, A SZEGEDI NEMZETI SZÍNHÁZ FÖRENDEZŐJÉVEL

SZEGEDI
NEMZETI
SZÍNHÁZ

Önnek mit jelent maga a színház és mire való véleménye szerint?

Nekem a színház tulajdonképpen majdnem a mindent jelenti. A szenvedélyt, a munkahelyet, az érdeklődési kört, a szerelem bizonyos típusát, családtagot és hivatást.

A színház egy ősi műfaj, amely már rengeteg vihart és krízist élt át. Elsősorban agytágításra való; szórakoztat, nevel és új ismereteket ad a közönségének. Olyan, mint egy gasztronómiai utazás; a fantasztikus íz egyszerre megédesíti és sóssá teszi, ízletessé teszi a falatot. Az élet egyik sója a színház és úgy gondolom, hogy ahová az évszázadok alatt fejlődött Európában ez a műfaj az európai kultúra egyik legnagyobb vívmánya lett. Egy előadás során megannyi mindent megtapasztalhat az ember és többé válhat az egyén általa.

Hogyan képes segíteni a színház a fiatalokat?

A színház a fiatalokat egyéni gondolkodásra tanítja úgy, hogy ismeretet terjeszt. Pl. egy drámai hős hősiessen küzd, de valamiben figyelmetlen, így az ellenségeinek támadási felületet hagy, akik ezt kihasználják, megtámadják és bár a hősnak igaza van, elbukik. Én ezt a történetet megnézem a színházban és okulok belőle; ugyanazt a hibát, amit a tragikus hős elkövetett én nem fogom megcsinálni. Aktív szórakozás, amelytől biztosan gazdagabb lesz az egyén mind értelmileg, mind érzelmileg. Nem elég üres fejjel bambulva beülni egy darabra, az agysejtjeinket aktívan használnunk kell, hogy teljes mértékben kiteljesedjen lelki szemeink előtt az előadás. Egyetlen tevékenységhez lehet hasonlítani; az olvasáshoz, ahol ugyanúgy a saját fejünkben kell összeraknunk a képet. A színházban azonban a dolgok előttünk történnek, élőben hús-vér emberek adják át érzéseiket.

A színház a mai világban kicsit elfeledett hely a fiatalok számára. Mit gondol hogyan lehetne visszahozni a fiatalságot az előadásokra?

Elsősorban úgy, hogy ráveszik a szülők, a tanárok, maga az iskolarendszer, hogy minél többet járjanak színházba. Oda kell menni, nehezebb, mint bekapcsolni a videójátékot, hisz elegánsan fel kell öltözni, igényesnek kell lenni környezetünkhöz és önmagunkhoz is. Az aktivitást kellene minden fronton megértetni, reklámozni és támogatni az agyat! A család és az iskola nagyon fontos alkotóeleme ennek a történetnek, hogy a fiatalok megértsék ez nem egy ősi, unalmas dolog, hanem egy aktív szórakozási forma, ami megannyi kompetenciánkat fejlesztí amellet, hogy jól érezzük magunkat abban a pár órában, amíg az előadás tart.

Az interjút Szőke Kinga készítette a Szegedi Nemzeti Színház tagozatvezető főrendezőjével, Keszég Lászlóval.